

S!NGL

"Kvůli
vám se
vzdávám
trůnu,
klenotů
i katedrál"

- 3 Projektové Fórum
- 4 Předsednictví v EU
- 5 CAMP - Praha zítra? Domy a byty
- 6 Malá reportáž z velké galerie
- 7 Suchej únor v holinkách
- 8 Rozhovor s paní Theinerovou
- 9 Stereotyp času
- 10 Knihy, které stojí za přečtení
- 11 Poezie
- 12 Básně S!ngl
- 13 S!ngl jungle

PROJEKTOVÉ FÓRUM

Efka Slaví

A je to tu zas! Další projektové fórum nám otevřelo náruč, a my do ní vložili naše projekty a prezentace, naši dlouhodobou práci a myšlenky.

Spousta lidí se v pátek 17.2. postavila před plátno a pokusila se ostatním přednést svou ideu. Povím vám, že to není vůbec lehké, ba naopak - právě tahle část projektu, ta závěrečná, je ze všech nejtěžší. Dokud jste jen vymýšleli, realizovali a dávali vše dohromady, byli jste naplněni pohodou a radostí z vykonaného. Jenže pak nadešel čas obhájit a ukázat, co jste dokázali. To vše musíte zvládnout během patnácti minut s vědomím, že za tak krátkou dobu bude nad vámi vynesena rozsudek jen a pouze z toho, co jste právě přednesli, nehledě na dlouhodobou přípravu a práci, jež vám dala tolik zabrat. Ne, ten vidí jen finální produkt. A proto, když se pomalu blížíte k plátnu, cítíte, jak se vám na žaludku začne vázat uzel a všechna slova, co jste dosud znali, jako by vám z hlavy vyskočila.

Avšak když těchto nekrátkých 15 minut uplyne radujete se sami nad sebou, nad tím, jak jste byli skvělí a úžasní, a hlavně nad tím, že už je to za vámi.

Sama za sebe musím říct, že ač jsme si v týmu daly tenhle rok na projektu záležet víc jak kdy jindy, nervozitu jsem nepociťovala tak silně a prezentování mi přišlo jaksí snadnější. Také jsem byla moc vděčná za to, že jsme vystupovaly jako první, bylo to rozhodně to nejlepší, co se mohlo stát, jelikož jsem si pak i prezentace ostatních užila víc než kdy dřív.

Tímto bych chtěla říct, že všichni letos byli mooc skvělí a jejich prezentace přímo úžasné.

Už se těším na další rok.

PŘEDSEDNICTVÍ V EU

Efka Slaví

Ahoj!

Moc ráda bych vám představila jednu akci jež se konala ve středu 15.2 mezi 9-13 hodinou.

A o co tedy přesně šlo? O vzdělávací akci pro střední školy, jež uspořádal Pražský parlament dětí a mládeže. Akce měla dva panely, přičemž každý trval 2 hodiny, a mezi nimi se nacházela krátká asi 15minutová přestávka s občerstvením (mimořádně dobrým).

V prvním panelu, jež započal v 9:00 účinkovali mladí hosté, jejichž práce či stáž souvisela s nedávným předsednictvím v Evropské unii. Byli zde stážisté, jež se při předsednictví České republiky v EU starali o hosty z ostatních zemí. Pomáhali buď v Praze, anebo přímo v Bruselu. Další z hostů byl mladý delegát OSN, který měl též možnost nahlédnout do zákulisí zahraniční politiky a diplomacie. Díky nim jsme měli možnost dozvědět se více o českém předsednictví v EU, o tom, jak státy pohlíží na mladé diplomaty a o spoustě dalších zajímavých věcí. Z řad obecnstva se po celou dobu ozývalo plno zajímavých dotazů, kterým se meze nekladly.

Po již zmíněné přestávce započal blok druhý, jehož hosté již byli profesionálové ve svém oboru. Zde se zodpovědělo nezměrně zajímavých otázek a témata se točila například okolo neplacených stáží, žen v politice, toho jak poslat mail politikovi a dostat odpověď.

Akce byla velmi příjemně zařízená a krásně vedená paní moderátorkou Evou Soukeníkovou. Účast byla hojná a až na nedostatek koláčků a občasnému porouchání mikrofonu vše proběhlo hladce.

Moc děkuji pražskému parlamentu dětí a mládeže, že tuto vzdělávací akci uspořádal a doufám, že ho tato zkušenost jen podpoří v tom, aby uspořádal další.

Já jsem si odsud odnesla pár zajímavých poznatků, poznala různé pohledy na svět a vracela se domů zase o něco chytřejší a s úsměvem na tváři.

CAMP - PRAHA ZÍTRA? DOMY A BYTY

Filip Matouš

V úterý 24. ledna 2023 uvedlo Centrum architektury a městského plánování expozici s názvem Praha zítra? Domy a byty. Výstava se zamýšlí nad tematikou pro město nejdůležitější, bydlením. Rozebírá nejpalčivější otázky tohoto okruhu. Velkou roli hrají dostupnost, vysoké ceny, rychlost výstavby, suburbanizace, kvalita a požadavky Pražanů na jejich obydli. Zaměřuje se také na úlohu komunální politiky a její možnosti bytovou situaci řešit.

Audiovizuální vrstva je rozdělena do tří částí. První vysvětluje, kdo a jak byty v Praze staví, druhá je jakousi fotografickou esejí pojednávající o rozmanitosti současného bydlení a třetí zprostředkovává názory odborníků.

Uprostřed sálu najdete velkou pohovku, na níž se můžete pohodlně usadit, prohlédnout si promítání, přečíst si dostupné textové materiály, nebo se zaposlouchat do zvukového komentáře expozice. Výstava Praha zítra? Domy a byty, trvá do 30. dubna 2023.

Centrum architektury a městského plánování také pořádá doprovodný program pro všechny věkové skupiny. CAMP je otevřen každé úterý až neděli od 9:00 do 21:00 a vstup je zdarma. Máte možnost posedět v příjemné kavárně, koupit si knihy v místním knihkupectví a využít služby infocentra, kde se dozvíte bližší informace o tématech, která Vás v Praze zajímají.

5

MALÁ REPORTÁŽ Z VELKÉ GALERIE

Filip Matouš

Středa 28.12.2022. Ručičky hodiněk prim ukazují přibližně půl dvanácté, vcházím do budovy Národní galerie ve Veletržní paláci, úchvatné funkcionalistické stavby architektů Oldřicha Tyla a Josefa Fuchse. U pokladny si kupuji vstup do všech výstavních síní a vydávám se do prvního patra na expozici V kroužcích dýmu.

Počátkem ledna ukončená výstava V kroužcích dýmu: Portrét moderního umělce mapuje fenomén zobrazování umělce jako kuřáka v oblasti českých zemí, od baroka po bouřlivé, meziválečné období dvacátého století. Kouření zde symbolizuje něco nového, inovátorského, umělcův individualismus, stává se atributem umělce. Souvislost můžeme hledat ve změně pohledu umělce na sebe sama, již se neidentifikuje pouze jako řemeslník, ale chápe se jako individuální osobnost. Dovolím vypíchnout kubistický obraz Kuřák, českého malíře Bohumila Kubišty, nebo Autoportrét s cigaretou od Emila Filly.

Nastupuji do výtahu a vyjždím až do čtvrtého podlaží. Prohlížím si expozici s názvem Umění dlouhého století, zaměřenou na dvacáté století. Naskýtá se mi pohled na celou škálu směrů, secese, kubismus, expresionismus, surrealismus.... Celá výstava je jakousi učebnicí dějin moderního umění, v níž může návštěvník listovat. Prohlédnete si zde například obraz Panna, slavného secesního malíře Gustava Klimta, či expresionistické dílo Tanec na břehu od Edvarda Muncha.

Scházím do třetího patra, kde se nachází trvalá expozice. Otevírám dveře s nápisem 1918-1938: První republika. Vtahuje mě surrealistická Krajina Františka Muziky kuboexpresionistická plastika Don Quijota od Otta Gutfreunda, Zátíší s konvalinkami Jana Zrzavého, ukázka dobového nábytku, ilustrace Čapkových veleděl a dokonce Kompozice Joana Miró. Pociťuji, že mnou prochází energie, kterou nestíhám vstřebávat.

Procházím krátkou výstavou fotografií nazvanou: Nikdo sem nepatří víc než vy, a sestupuji do druhého podlaží. Ukrývá výstavu 1953-1989: Architektura všem, pojednávající o moderních stavbách druhé poloviny dvacátého století v komunistickém Československu. Zaujme ukázka upevnění skleněné fasády na budovu Nové scény a přehlídka nábytku, který ještě dnes zdobí leckterý panelákový byt.

Celý zážitek eskalují propracované modely budov Expo' 58, Ještědu, Letiště Ruzyně, výzkumného ústavu a Fuchsova Veletržního paláce, jehož železobetonově funkcionalistická atmosféra mě právě pohlcuje. Pilotová konstrukce a důmyslný systém oken přivádějící dovnitř přirozené světlo nabízí nevidané možnosti vystavování. Otevřené uspořádání pater vytváří dokonalé prostředí pro umění.

Vyčerpaný, ale s úsměvem na tváři scházím do přízemí a naskýtá se mi poslední pohled na geniální díla v geniálním domě. Návštěva galerie rozhodně nebyla ztrátou času.

6

SUCHEJ ÚNOR V HOLINKÁCH

Nikol Fialová

Ať už jste stálý návštěvník nedaleké Cisterny, každý pátek absolvujete filosofické sezení u Plzně za padesát, nebo je vaše dosavadně největší alkoholová zkušenost smočení špičky prstu v tátově pivě, nemohla vás minout výzva Suchej únor. Pokud ano, jedná se o každoroční výzvu celý měsíc nepít. Alkohol, samozřejmě.

Se Suchým únorem se pojí mnoho otázek. Proč zrovna únor? Je to díky jeho kuriozitě nejkratšího měsíce v roce? A co je vlastně jeho smyslem?

Jak je v našem kraji již známo, naše malá zemička uprostřed Evropy se chlubí titulem **největšího konzumenta piva na osobu na světě**. A jsme na to patřičně hrdí! Ale budme k sobě upřímní, pivo není kouzelná voda a jeho nadbytečná konzumace nám neprospívá. V Česku je podle statistik **za hranou rizikového pití 1 000 000 lidí**. To je každý jedenáctý, včetně kojenců a dětí. **Průměrný Čech vyběžunkne za rok 14.4 čistého lihu (fuj) a společenské náklady nadměrného pití se odhadují na 56 mld. Kč ročně.**

Po téhle děsivé rekapitulaci by do sebe průměrný Čech hodil panáka, naštěstí průzkum dokázal, že **82% zapojených únorovou výzvu opravdu vydrželo**. Bohužel, není tomu tak u nás studentů. **80% studentů Suchej únor zná, ale stejné procentuální zastoupení studentů ho nedodrží.**

Suchej únor je bez pochyb Čechům velmi prospěšná výzva, její pozitivní dopady potvrzuje většina zúčastněných. No tak třeba příští rok, studenti...

Zdroj: <https://suchejunor.cz>

ROZHOVOR S PANÍ THEINEROVOU

Barbora Starka

Písemný rozhovor

O Projektovém fóru Postupická (PřP) 2023

S paní profesorkou Marií Theinerovou

Otázky od Barbory Starka

Jak a kdy vznikl nápad PřP?

V roce 2013, v následujícím roce se už Projektové fórum Postupická uskutečnilo. Důvod? Chyběla mi na škole akce, která by umožnila našim studentům seznámit širší veřejnost s jejich zajímavými mimoškolními aktivitami. Vhodnou propagací by prospěli dobré věci, probudili by hlubší zájem o určitý obor...

Z jakých důvodů jste se tento rok rozhodla předat vedení fóra?

Práce s tvůrčími lidmi mě nesmírně baví, vyžaduje ale spoustu času. Tento rok se věnuji své maturitní třídě a minutovým hrám.

Jakým způsobem jste vybírala Vašeho nástupce? A jak se Vám s panem Tomanem tento rok spolupracovalo?

Nástupce vybrala paní ředitelka. Petru Tomanovi jsem předala své zkušenosti, stále jsem mu k dispozici s radou i pomocí.

Jak prožíváte tvorbu prezentací se svými žáky – mám na mysli projekty vznikající s Vaší pomocí – tento rok např. Minutové hry? A jak se Vám poté takové projety hodnotí?

Minutové hry jsem organizovala už před lety, letos se k nim pouze vracím. Na hodnocení her se mimořádně těším, organizuji v každé své třídě festival, žáci práce spolužáků individuálně bodují, následuje беседа. Těší mne vize probouzení skrytých talentů - dramatiků, scénáristů, zvukařů. Na ocenění projektu Ondřeje Špilauera se komise jednoznačně shodla.

V porotě už zasedáte několikátým rokem. Co Vás v této práci „navíc“ motivuje?

Úspěch studentů, jejich osobní růst.

Podporovala byste budoucí rozrůstání fóra – udělat akci větší, ve větších prostorách, pro širší publikum, pro více prezentujících?

Samozřejmě ano.

Jak jste si osobně užila tento ročník?

S vystoupením svých svěřenců na projektovém fóru jsem spokojena. Obhajoba jejich projektů nebyla improvizací. Pilovali jsme kompozici, časovou posloupnost, obsahovou i grafickou stránku prezentací. Důležitou složkou byla i jazyková průprava. Pochvalu si ale zaslouží všichni studenti. Co bych projektovému fóru na našem gymnáziu přála? Aby si zachovalo vysokou úroveň, aby studenti dokázali své projekty před veřejností smysluplně obhájit a aby také - naprosto přirozeně - dbali na jazykovou kulturu svého vystoupení.

STEREOTYP ČASU

Vanda Hegerová

Všechny milovníky poezie čtoucí SINGL, jsem prostě nemohla ochudit o báseň své sestřenice, ve které se snad každý alespoň na okamžik spatří ať v otázkce, k čemu se co učíme, nebo ve snaze na chvíli si podmanit čas či jakékoliv jiné. Doufám, že si báseň užijete stejně jako já.

Stereotyp času

Julie Adamcová

Jsmo zpátky v tom zamotaném kruhu,
kdy čas někam zmizel,
jsme prostě zase ve stereotypu,
který je sice pohodlný,
ale mě už tak nějak nebaví...
Proč se máme učit nějaké vzorce,
propadat předpisové tabulce,
pamatovat si kde jakého tvůrce.
Co napsal,
co namaloval a co si zrovna k obědu dal
K čemu mi to bude?
Jediná jistá odpověď všech je,
že k maturitě mi nic jiného nezbude.
To nás nemůžou naučit něco,
co v životě potřebné je?
Jak se o sebe postarat,
jak milovat,
jak něco smysluplného dělat?
Ne!!!

To je furt: „Jen takhle se to dělá a jinak se to dělat nebude“.
Přece není na všechno jeden univerzální návod,
protože kdyby byl,
i blbec by šťastný život žil.
Jenomže to není tak jednoduché,
Každý si po ulici chodí, jako by byl duchem,
poslouchá jen jedním uchem.
A co z toho?
Pak bezhlavě zařve v hospodě.
Tak hoši ku....rňa do toho!

To se jim to radí, když jim zrovna odzvonilo mládí.
Mladý člověk totiž v dnešní době nesmí mít názor,
a když už náhodou něco pronese,
tak si to taky pěkně odnese.
Následky nejsou malé,
někdy až deprese.
A tím zase jen ztrácíme čas,
o který tu od začátku jde.
Víte kolik denně člověku vypadá řas?
Asi hodně.
Ale to vám ve škole nikdy neprojde.
Tam musíte dokonce vědět,
jak tlustá ta řasa byla,
jakou rychlostí padala a kolik by tak asi měřila.
Hlavně že nám od mala do hlavy vtloukají,
jak jednou byla, nebyla a že se šťastně domů vrátila.
Tak moji milí, takhle to opravdu nefunguje.
Buďte za sebe bojujte, anebo neexistujte!

KNIHY, KTERÉ STOJÍ ZA PŘEČTĚNÍ

Vanda Hegerová

Přestože období, kdy jsem hltala jednu knížku za druhou, mě už před nějakou dobou opustilo, mám tu několik typů, které dle mého čtenářského vkusu stojí za to zkusit. Pokusila jsem se namíchat takovou všehochuť, aby se každý mohl v něčem najít, a navíc každá z nich splňuje alespoň jedno kritérium letošní čtenářské výzvy.

Skleněný pokoj (Simon Mawer)

Nikdy bych neřekla, že je možné, aby dům mohl být podnětem pro napsání skvělé knihy. Simon Mawer napsal strhující román, ve kterém vila Tugendhat hraje hlavní roli a to i přes to, že děj začíná v době ještě před jejím postavením. Jeden z nejslavnějších domů v Česku se stane podiem pro události počátku druhé světové války vyprávěné skrze příběh židovské rodiny, která vilu vlastnila. Následuje nástup komunismu, kdy dům zcela změnil svůj původní účel. Drsnou realitu doby jen dokresluje fiktivní soukromý život členů domácnosti sepný s vilou, jež autor do příběhu vložil.

Na východ od ráje (John Steinbeck)

Pokud se prokoušete téměř dvaceti stránkami popisu krajiny, kterou si ve výsledku lze představit jako neúrodnou pustinu, v níž se vyskytují nanejvýš drny trávy, dozvíte se, jak vypadalo Salinské údolí na počátku osídlování Ameriky. Následně se dostanete se k několika zajímavým příběhům lidí z Evropy a jejich rodin, kteří zde chtěli začít nový život. Rozhodně si neuděláte jasnou představu o tom, co je podstatou této šest set stran dlouhé knížky, ale to možná ne ani po jejím dočtení. Můžete se nechat provést životy obyčejných lidí, které v jeho podání už tak obyčejně neznají, a prožít mnoho životů, protože autor snad žádně z postav neopomněl vtisknout silný příběh a proplout až na konec vrcholného díla Johna Steinbecka.

Prokletý rok (Kim Liggettová)

Když jsem viděla, s jakým nadšením tuhle knížku hltaly moje kamarádky, neodolala jsem a vzala ji do ruky. Pointa děje, že se v dívkách probouzí temná magie, díky níž by mohly ovládat muže, a proto musí strávit svůj šestnáctý rok života samy v lesích, kde se jí zbavují, mě moc nenadchla. Nicméně neodradila.

Už po pár stránkách mě autorka oslovila barvitými popisy pocitů hlavní hrdinky, což se dá připsat i tomu, že je kniha napsaná ich-formou.

Děj byl místy opravdu poutavý, ale někdy, když se dlouho nikam neposouval, jsem se držela, abych knihu neodložila. V závěrečném vyvrcholení se událo tolik zvrátů, že naprosto změnilo efekt, který ve vás zanechalo předešlých 250 s stránek. I závěrečné rozuzlení by v mnohých čtenářích mohlo zanechat rozporuplný pocit, ačkoliv mně se líbilo. Jen mi nějak nenavazovalo na zbytek knížky.

Na závěr dodám, že zajímavý mi připadal autorčin motiv zmíněný v samém závěru. K napsání takového románu a na celou knihu jsem se najednou dívala z trochu odlišného úhlu.

POEZIE

Marek Novotný

Když se mraky zlobí

Zahřmělo, mračna se mračí.
 Slzy po skle oken zvolna kanou.
 Liják vše venku lhostejně smáčí.
 Píší báseň si veršovanou.
 Blesky, jež prosvítí každičký kout.
 Udeří mnohokrát do země.
 I vítr je vítaný, slyším jej dout.
 Symfonie bouře zní nádherně.
 Počítám kapičky, ač je to marné.
 Jejich počet hráz by snad protrhl.
 Bezděčně či s cílem, to není nám známé.
 Možná kus mraku se utrhl.
 Dumám a říkám si, že příroda chvástá se.
 Je úchvatná, kouzelná patrně.

Příroda odvěká nikdy nevzdává se.
 Hrom vznáší dotazy k ozvěně.
 V krbu jen zdí, chlad dovnitř leze.
 Bouřka dál burácí o sto šest.
 Kdo průtrž přivolal neznaje meze.
 Voda si vytváří vlastních cest.
 Počítám trakaře, čerti se žení.
 Konec bouře je v nedohlednu.
 Kdy nebe hrůzné se k lepšímu změní?
 Kdy vrátí se tvář klidného dnu?
 Přemítám, rozjímám - po čem průtrž práhne.
 Květiny topí se vlastní vládou.
 Protivník bez citu větve stromu láme.
 Kdy přijde Slunce s dobrou zprávou?
 Minuty po čase v hodiny stárnou.
 Bouře však bouřlivě pokračuje.
 Vítr pěje si píseň dávnou.
 Slunce svít nadějně bojuje.
 Nebojte, čtenáři, ta bouře pomine.
 Ačkoliv se možná znovu vrátí.
 Statečnost ze strachu časem se vylihne.
 Pro odvážné kroky strach hodí se znáti.

LASKONKA

Nekonečno

Nekonečno, nekonečno.
 To mi hrůzu nahání.
 K nekončícím otázkám
 mě dennodenně dohání.
 Nekonečno, nekonečno.
 Je a vlastně není.
 I ve tvaru nejjasnější.
 Záhadné má znění.
 Nekonečno, nekonečno.
 Kde se konec nachází?
 Při snaze jej vypočítat.
 Výsledek nevychází.
 Nekonečno, nekonečno.
 Nekonečný ráj, peklo.
 Jak to v praxi funguje?
 Něco mi zřejmě uteklo.
 Nekonečno, nekonečno.
 Vyjadřuje naději.

Jak je to s ním doopravdy?
 Dozvíme se později.
 Nekonečno, nekonečno.
 Odpověď i otázka.
 Svět zdá se být nekonečný.
 Když nás políbí láska.
 Nekonečno, nekonečno.
 Proč to stále opakuji?
 Současně se k cíli blíží.
 Současně od něj vzdaluji.
 Nekonečno, nekonečno.
 Vlak, který nezastaví.
 Milí za milí ujíždí.
 Proč nestaví? Kdo to ví?
 Narozdíl od nekonečna.
 Tato báseň skončí nám.
 Co se tím vším vlastně míní?
 Odpověď na vás nechávám.

Ač

Ač se zrovna nevydaří.
 Ač se plány náhle zmaří.
 Ač nás bota trochu tlačí.
 Ač se všichni kolem mračí.
 Ač míváme těžké spaní.
 Ač se úsměv od nás straní.
 Ač najednou nebe ztmavne.
 Ač nám mobil na zem spadne.
 Ač se testy nepovedou.
 Ač cesty k cíli nevedou.
 Ač se ráno nechce vstávat.
 Ač se nechce sbodem dávat.
 Ač se všechno marné jeví.
 Ač se věci smutné dějí.
 Ač nás soused hlukem ruší.
 Ač nám srdce žalem buší.
 Ač autobus nestihneme.
 Ač něco zapomeneme.

Ač nám pětiky sešit zdobí.
 Ač se cosi v nitru zlobí.
 Ač povinnost volá k práci.
 Ač utichnou jednou ptáci.
 Ač není svět dokonalý.
 Ač jsi velký nebo malý.
 Ač prší či slunce svítí.
 Ač uvadne jednou kvítí.
 Nebudu Vám tady lhát.
 Když řeknu, že jsem tu rád.

11

BÁSNĚ SINGL

Mylmalion

Love not

Love is not even real
 We just use this majestic word
 For every other thing we feel
 We "love" just because we're bored

Love doesn't really exist
 Not the one we read about
 It is not some mysterious mist
 It is not happy, free nor loud

And when love is finally there
 It often is just pain and tears
 To the point where it's too much to bare
 Love became one of the greatest fears

So nobody knows what love is
 Because they're scared to know
 Every other stranger they kiss
 But to love they say no

Sky above us

There is beautiful sky,
 above our heads,
 oh, I don't wanna lie,
 I don't want to go to bed!

I wanna see the red turn to black,
 I wanna be here when the stars come.
 Please, say we don't have to go back,
 I just wanna see the lights on.

Please, come with me my dear friends,
 we can stay under the moon and stars,
 But I have to be tough
 and act like who we truly are.

This is the place where the heaven is near.
 You can almost touch the sky!
 That's why I really wanna stay here,
 and imagine that the world is mine.

This is the place that heals your wounds,
 the place where all pain is gone,
 here we can listen to nature's tunes.
 This is place like not another one.

So, please come with me my dear friends
 We can stay under the moon and stars
 We can stay here until the end
 And act like who we truly are

My dearest friend

Nowadays it's hard to love,
 Well it's hard to even live,
 But you make me feel above,
 My problems just go away.

You seem so nice and kind,
 But I see the pain in your eyes,
 That's what our friendship binds,
 cause being together is such a relief.

So tell me my dearest friend,
 Where have you been all my life?
 Cause it feels like you're heaven sent.
 With you through all the pain I can thrive.

They may call us kinda weird,
 But at least I know what is love,
 I'm gonna say it loud and clear,
 It's when someone makes you feel enough.

Not another love story

When you read a good love story
 There is always some princess and prince
 So, you don't have to worry
 He saves her and they're in love ever since

But what if there is no prince in my life
 Who's gonna save the day
 If I'm not gonna be someone's wife
 In me the responsibility lays

I don't feel strong enough
 I don't feel brave
 But I have to be tough
 there is kingdom to save

I'll learn how to fight
 I'll learn how to lead
 cause there's no knight
 And a lot of bitches to beat

I'm still this sweet princess
 Who knows how to wear heels
 But now into armour I dress
 And before me the world kneels

I'm the lady with my own power
 I'm not gonna just let you win
 I'm not waiting for hero in my tower
 Cause I am not princess, I'm your queen

Yeah, I was not strong enough
 I really wasn't that brave
 But for myself, I became tough
 And the kingdom is saved

Now I'm strong enough
 Now I'm truly brave
 I'm gonna watch and laugh
 While you dig your own grave

Cheesy song

There is this really handsome boy
 With the most beautiful green eyes
 His chitchats never fail to annoy
 I feel like in heaven when he smiles

He is pretty tall and really sweet
 His hair is fluffy and brown
 When he smiles I skip a heartbeat
 I would never let him down

I can't be sure how he sees me
 If I could I'd tell him how I feel
 But maybe it's better to wait and see
 Maybe that's how I'll know it's real

So instead of showing him my love
 This song now I am writing
 Was he sent in my life from above
 Well for the answer I'll be waiting

12

REDAKTOŘI

Efka Slaví

Barbora Starka

Filip Matouš

Sněženka

Marek Novotný

Nikola Fialová

Vanda Hegerová

Mylmalion

Betty Patak
titulka

Terka Vacíková
grafika